

Mikkelinpäivä

Mikkelinpäivää, lasten ja enkelien päivää, vietetään su 1.10.

Äiti levitti valkoisen liinan sohvapöydälle.

- Nyt on mikkelinpäivä, enkelten päivä, hän sanoi.
- Janne, tuotko tänne sen puisen enkelikynttilänjalan? Janne haki kynttilänjalan.
- Uskotko, että enkeleitä on oikeasti olemassa? hän kysyi.
- Uskon. On ihmisiä, jotka ovat nähneet enkelin. Ja Jeesus sanoi kerran, että lapsilla on omat enkelinsä.
- Ai jotka suojelevat heitä? – Suojelevat ja auttavat, vastasi äiti.
- Mutta miksi sitten tapahtuu onnettomuuksia? kysyi Janne. – Miksei suojelusenkeli pelastanut Tomin pikkuveljeä, kun se jäi auton alle?

Äiti pudisti päätään. – En osaa sanoa, hän huokasi. – Joskus tapahtuu onnettomuuksia, joita ei taatusti Jumala eikä suojelusenkeli olisi halunnut ja joita he varmasti surevat. Mutta siitä olen varma, että kun Tomin pikkuveli kuoli, hänen oma enkelinsä otti hänet heti syliin ja vei suoraan Jumalan luo!

Jumala, anna enkelisi
suojele minua joka puolelta:
ylhäältä ja alhaalta,
edestä ja takaa,
vasemmalta ja oikealta,
ulkoa- ja sisältäpäin.
Anna hänen aina
kulkea vierelläni. Amen.

(Teksti ja rukous; Kirkkovuosi lasten kanssa/ Mikkelinpäivä)

Kulkekaa kotona lasten kanssa luottamuskävelyä; olkaa parina, pieni ja iso, toinen edessä ja toinen selän takana. Etummainen sulkee silmänsä (tai silmät voi sitoa liinalla kevyesti) ja takimmainen ohjaa edellä kulkevaa varovasti ja turvallisesti olkapäistä tai vyötäröltä kiinni pitäen. Kulkekaa huoneessa ristiin rastiin ja varokaa törmäämästä mihinkään! Hetken päästä vaihtakaa vuoroja.

Enkelitaulun voitte askarrella yhdessä seuraavasti: Laita lapsen käteen valkoista sormiväriä, levitä sormella tai pensselillä huolellisesti aivan sormenpäitä myöten. Painakaa värjätty käsi sopivalle kartongille, siten, että sormistakin jää jäljet.

Kun väri on hieman kuivahtanut, liimatkaa enkelin pääksi pieni pyöreä kartongin tai paperin palanen ja siiviksi valkeasta kartongista tai paperista leikatut siivet!

